ज०म० पुंसेत्यादि। आत्मानं रक्षितुं पुंसा भक्ष्येण भक्षणार्हेण सतां बन्धूनां खरदूषणादीनां बधोदशास्येन क्षमिष्यते सहिष्यते क्वत्येयं क्वभवेयं तव दुर्मतिर्दुष्टबुद्धिः क्वशब्दादव्ययात्त्यप् अमेहक्वत सित्रेभ्यइति परिगणनात् ॥ १२७ ॥

भ० पुंसेत्यादि। आत्मानं गोपितुं यस्मादिति यदुक्तं तस्योत्तर मिदं भक्ष्यार्हेण पुंसा रामेण आत्मानं रक्षितुं बन्धूनां खरदूषणा दीनां बधोमारणं दशास्येन क्षमिष्यते सहिष्यते इयं तव दुर्म्मतिः दुर्व्वुद्धिः क्वत्या क्वभवा कुत्र जातेत्यर्थः त्यत्राद्यचिरेत्यादिना त्यः ॥ १२७ ॥

कपिर्ज्जगाद दूतोऽहमुपायं तव दर्शने। द्रुमराक्ष सविध्वंसमकार्षं बुद्धिपूर्व्वकं ॥ १२८ ॥

ज०म० इदानीं कपिर्दशाननोक्तं दूषयन्नाह कपिरित्यादि। तव दर्शने अन्यउपायोनास्तीति बुद्धिपूर्व्वकं बुद्ध्या निरूप्य द्रुमभङ्गं राक्षसविनाशञ्च उपायमकार्षं कृतवानस्मीति कपिर्जगाद अन्यथा दूतोऽहमागतइति मदावलिप्तः कोमां गणयेत् अतः सदृशमेव मया कृतमिति ॥ १२८ ॥

भ० कपिरित्यादि। इदानीं रावणोक्तं क्रमेण दूषयन् कपिराह तत्र प्रथमं किं दूतसदृशं तवेत्यस्योत्तरमाह [कपिर्जगाद किन्त दित्याह दूतोऽहं तव दर्शने द्रुमाणां राक्षसानाञ्च विनाशरूप